

УКРАЇНСЬКА АКАДЕМІЯ НАУК

016
МЗI

С. І. МАСЛОВ

СПРОБА ІНСТРУКЦІЇ
ТА ПЛАН РОБОТИ НАД СКЛАДАННЯМ
УКРАЇНСЬКОГО БІБЛІОГРАФІЧНОГО
РЕПЕРТУАРУ XVI—XVIII СТ.

У КИЇВІ—1928

AP

УКРАЇНСЬКА АКАДЕМІЯ НАУК

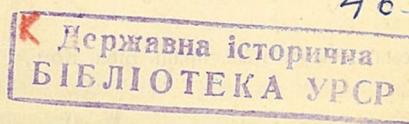
С. І. МАСЛОВ

016<<15-17>>
М 31

СПРОБА ІНСТРУКЦІЇ
ТА ПЛАН РОБОТИ НАД СКЛАДАННЯМ
УКРАЇНСЬКОГО БІБЛІОГРАФІЧНОГО
РЕПЕРТУАРУ XVI—XVIII СТ.

3ВІР

46564

08

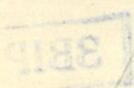
1023

У КІЇВІ
З друкарні Української Академії Наук
1928

Бібліографічний опис та шифри для бібліотечних каталогів на цю книгу вміщено в „Літопису Українського Друку“ та „Картковому реєструарі“ Української Книжкової Палати.

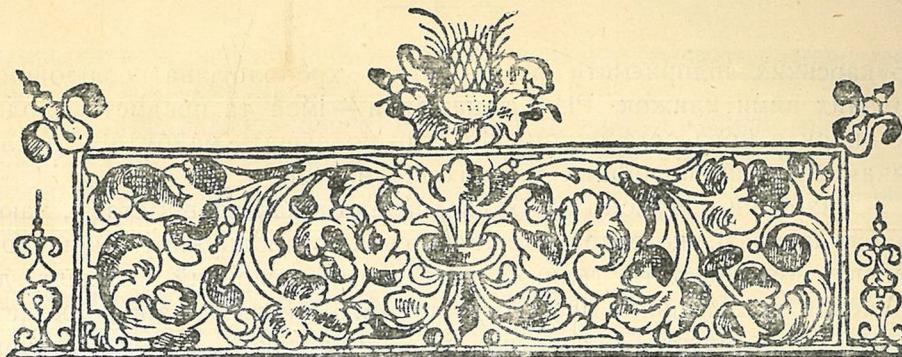
Дозволяється випустити в світ.

За Неодмінного Секретаря Академії Наук, акад. *K. Воблий*.

Окрема одбітка з Зб. праць Бібл. Ком., I (ст. ст. 61—86).

Київський Окрліт № 232. 1928.
Зам. № 1290—230 прим.

I.

У статті „Обсяг та план українського бібліографічного репертуару XVI—XVIII вв.“¹ ми зазначили український бібліографічний репертуар XVI—XVIII ст., як повний список видань, що вийшли у світ до 1800 р. вкл. на території, яку компактною масою посідає український народ. У список цей, висловлювалися ми там, повинні ввійти видання різного змісту, усіма мовами, різного зовнішнього вигляду, від книг та брошур до аркушівок та бланків.

З двох типів бібліографічного підсумку книжкової продукції давньої доби — короткого реєстраційного списку типу „Хронологической Росписи“ Каратаєва (Спб. 1861) або „Очерка славяно-русской библиографии“ Ундолльського (М. 1871), з другого боку — детального наукового опису типу „Bibliografia românească“ Bianu și Hodos (Висциресци 1903 дд.) або „Изданий церковной печати времени имп. Елизаветы Петровны“ Срезневського та Бема (Пгр. 1914), — ми пропонували для репертуару українських видань XVI—XVIII ст. цю останню форму, с.-то форму детального опису, в зв'язку з тим, що для наукового дослідження в галузі різних історичних дисциплін реєстрація дає занадто мало.

План розподілу матеріялу в репертуарі українських стародруків, писали ми в статті про „Обсяг...“, повинен бути територіально-хронологічним, як, наприклад, у праці М. Максимовича про „Книжную старину южнорусскую“. Такий саме розподіл, в протилежність до інших — суто хронологічного, чи, як у XII—XXVI тт. Estreicher'a, абеткового, дасть наочну картину, як виникала та генетично розвивалася друкарська діяльність на Україні за старих часів. Треба об'єднати матеріял, що належить до певної країни (Галичина, Волинь, Київщина та ін.), далі — відокремити видання, що звязані з певним містом (Львів, Стрятир, Острог, Почаїв, Київ і т. д.), далі — те, що належить до тієї чи іншої друкарні (Івана Федорова, Львівського Братства, Мих. Сльозки, кн. К. Острозького); в межах окремих

¹ „Бібліотечний Збірник“ Всенародньої Бібліотеки України. Ч. 3. Бібліографія на Україні. У Київі—1927, стор. 60—64.

друкарських підприємств витримується хронологічна послідовність виданих ними книжок. Різні покажчики — імена та предметів, додані до опису в його остаточному вигляді, полегшать майбутнім дослідникам розшуки потрібних для них відомостей.¹

Виходячи з думок, що їх висловлено в зазначеній статті, маючи також на увазі, що репертуар українських стародруків у закінченному вигляді повинен дати точний, критично перевірений матеріал для вивчення як загальної історії культурного життя України, так і історії її письменства, мистецтва та друкарської справи, — головні положення „Інструкції до опису видань XVI—XVIII ст.“ можна, здається нам, накреслити у такому вигляді.²

I. Описові підлягають усі видання незалежно від змісту, мови, шрифту та розміру, що були надруковані на етнографічній території України протягом XVI—XVIII ст. (до 1800 р. вкл.).

II. Опис провадиться виключно за оригіналами (*de visu*), в їх повних, найкраще збережених примірниках, після детального їх вивчення (*de cognitu*).

П р и м і т к и: 1. Видання, які не можна описати *de visu*, або які зовсім зникли, описуються на підставі найавторитетніших про них звісток. — 2. Видання, що збереглися тільки в дефектному стані, описуються за дефектними примірниками.

III. Під час вивчення того чи іншого видання необхідно дослідити по можливості всі приступні примірники його, як повні, так і дефектні, та порівняти їх між собою для встановлення варіантів або для виявлення друкарських підробок, що не раз зустрічаються в історії старих видавництв.

IV. Вивчення матеріялу, що підлягає опису, провадиться в звязку з відповідною літературою з історії друкарства, з існуючими загальними та частковими бібліографічними справочниками, з науково складеними каталогами бібліотек та з словниками граверів.

V. Кожне окреме видання описується з виконанням усіх вимог філологічної точності. В витягах зберегається ортографія та пунктуація оригіналу. Всі додатки до тексту оригіналу зазначаються квадратовими дужками.

П р и м і т к а. Якщо квадратові дужки входять до тексту витягу, який уміщується в опису, — принадлежність дужок оригіналові зазначається особливою приміткою.

VI. Опис кожного окремого видання складається з таких частин:

1. Коротка попередня характеристика видання, в якій уміщується ім'я автора та скорочена назва твору; місто, друкарня та

¹ Пор. „Бібліотечний Збірник“. Ч. 3, стор. 60, 63—64.

² „Інструкція“, що її подаємо далі, являє переробку інструкції, надрукованої в нашій статті „Комітет для опису видань, що вийшли на території України в XVI—XVIII вв.“ „Бібліологічні Вісти“ 1925 р., № 1—2, стор. 36—39. Складаючи „Інструкцію“, ми залишили на боці жидівські видання, деталі опису яких мають розробити відповідні фахівці.

рік видання; в разі потреби — короткі вказівки на зміст, літературну форму та мову видання.

2. Текст заголовкового аркуша. Він відтворюється повністю, шрифтом оригіналу, з додержанням початкових (заголовних) літер, титлів, знаків розділових, з зазначенням за сторчовими лініями кінців рядків.

Примітки: 1. Якщо видання не має окремого титульного арк., в п. 2 наводиться заголовок, уміщений на 1-й сторінці. Коли немає заголовка, опис обмежується назвою на підставі змісту видання й наводить її в п. 1 в квадратових дужках. — 2. Лігатури церк.-слов'янських текстів, лігатури та абревіятури текстів латинських та грецьких, через брак відповідних знаків у сучасних друкарнях, при відтворенню заголовкового арк. розкриваються. — 3. Стереотипні титули у виданнях XVIII ст. з т. зв. „славословіями“ наводяться з пропуском слів, що завсіди повторюються; повний формуляр заголовку дається тільки при опису першої книги, що має цей формуляр.

3. Формат видання в частках аркушу та сантиметрах.

4. Кількість аркушів, сторінок або стовпців нумерованих та не-нумерованих, з зазначенням місця колон-числа та помилок у нумерації.

5. Кількість зшитків та аркушів у них; спосіб визначення зшитків (сигнатура).

6. Особливості набору: набір в один, два й більше стовпців. Колон-титул. Переноси.

7. Характер шрифту: церк.-слов'янський, гражданський, латино-польський (готицький чи романський), грецький та ін. Розмір пануючого, типового для видання шрифту: височина очка, в міліметрах, рядкових, що не виходять з рядка вгору або вниз, й заголовних літер.

8. Кількість рядків на сторінках з повним набором. Площа набору.

Примітка. Вираховуючи кількість рядків та площу набору, — колон-титули, переноси та рамки навколо сторінок не беруться на увагу.

9. Мистецька обробка книги: рамки або лінійки на загол. арк. та по окремих сторінках, заставки, плетіння (в'язь), ініціали, кінцівки й інші орнаментальні елементи.

10. Ритини, з зазначенням їх сюжета, з наведенням вміщених на них окремих літер та текстів, підписів ритівників, дат та ін. ознак.

Примітка. При опису орнаментальних частин видання — гравірованих рамок, заставок, ініціалів та кінцівок, також при опису ритин наводяться їх розміри в сантиметрах; зазначаються відбитки з мідяних дощок (відсутність зазначки „з мідяної дошки“ вказує на дерев'яні кліші); зазначаються аркуші чи сторінки, на яких уміщено їх у книзі.

11. Фарба, якою виконано видання: тільки чорна, чи окремі рядки й літери надруковано циноброю.

12. Водяні знаки паперу, з посилками на праці К. Тромонина: „Ізъясненіе знаковъ, видимыхъ въ писчей бумагѣ“, М. 1844,

Н. П. Лихачева: „Бумага и древнѣйшая бумажная мельницы въ Московскомъ государствѣ“, Спб. 1891,¹ та „Палеографическое значеніе бумажныхъ водяныхъ знаковъ“, чч. I—III, Спб. 1899,² С. М. Вріует: „Les Filigranes“, тт. I—IV, Paris 1907 (друге вид.— Leipzig 1923), Ів. Каманіна та Ол. Вітвіцької: „Водяні знаки на папері українських документів XVI і XVII вв.“ К. 1923,³ та ін.

13. Склад видання з зазначенням арк. чи стор., що на них уміщено як головний текст книги, так і додаткові статті: епіграфи, епіграму на герб, присвяту, передмову до читача, оглав, реєстр друкарських помилок, післямову автора, видавця або друкарів, вихідний літопис і под. При опису додаткових статтів наводиться їх заголовок та — крім оглаву й реестру помилок — початкові їх рядки. Якщо головна частина видання є збірник, що не являє собою традиційного, більш-менш відомого тексту, окремі статті її описуються за тим-же принципом, за яким описуються додаткові статті.

П р и м і т ки: 1. Якщо немає пагінації або коли нумерацію аркушів чи сторінок книги дуже поплутано, місце орнаментальних елементів, ритин (див. пп. 9 і 10) та окремих статтів відзначається за допомогою привнесеної в видання виправленої нумерації. — 2. Заголовки окремих статтів, надруковані суцільно заголовними літерами, передаються в спрощеному, без збереження цих літер, вигляді; не вживаються також сторчові лінії для зазначення кінців їх рядків. — 3. Якщо видання в різних примірниках має різний склад додаткових статтів (наприклад, коли його присвячено різним особам і под.), відміни ці зазначаються в примітці наприкінці опису (див. п. 17). — 4. Вказівки на автора, що трапляються в головній частині книги або в додаткових статтях (якщо ймення його не зазначено в титулі), на історію видання, осіб, що йому сприяли, друкарів, що брали участь у друкуванні й под. — наводяться в відповідних витягах й, в усякому разі, точно відзначаються в опису.

14. Фотографічні знімки з загол. арк. та найхарактерніших сторінок видання.

П р и м і тка. В підписах до знімків, окрім назви, місця друкування та дати видання, зазначається № аркуша чи сторінки, з яких знімок зроблено, також — розмір оригіналу.

15. Вказівки на примірник, за яким переведено опис, та на інші відомі примірники, з зазначенням бібліотечних шифрів, стану, в якому примірники ці збереглися, видатних оправ, цікавих записів та інших помітних особливостів.

16. Покликання на попередні описи видання в бібліографічних працях загального чи спеціального характеру та в науково складених каталогах тих чи інших бібліотек, на описи його гравюр, на видані в науковій літературі знімки з окремих його місць.

¹ Відбитка з „Записокъ Имп. Русского Археологического Общества“, т. V.

² „Издание Имп. Общества Любителей Древней Письменности“, № CXVI.

³ „Збірник Історично-Філологічного Відділу Української Академії Наук“, № 11,

Примітка. Головні праці, що їх треба мати на увазі при покликуваннях:

1. Оглавление книгъ, кто ихъ сложилъ. Составиль Сильвестр Медвѣдевъ. Издалъ В. Ундорльскій. М. 1846. Відбитка з „Чтеній въ Обществѣ Исторіи и Древностей Россійскихъ“ 1846 р., № 3.

2. Е. П. Дамаскинъ (Семеновъ - Рудневъ). Бібліотека россійская или свѣдѣніе о всѣхъ книгахъ въ Россіи съ начала типографіи на свѣтъ вышедшихъ. Спб. 1881. „Памятники Древней Письменности и Искусства“ XI. — Тe-ж. Издалъ В. М. Ундорльскій. Съ предисловіемъ С. Бѣлокурова. „Чтенія въ Обществѣ Исторіи и Древностей Россійскихъ“ 1891 р., кн. I.

3. В. Сопиковъ. Опытъ россійской бібліографіи. Чч. I — V. Спб. 1813 — 1821. — Te-ж. Редакція, примѣчанія, дополненія и указатель В. Н. Рогожина. Чч. I — V. Сиб. 1904 — 1906; Указатель. Спб. 1908.

4. J. Lelewel. Bibljograficznych ksiąg dwoje. Tt. I — II. Wilno 1823 — 1826.

5. П. Строеvъ. Обстоятельное описание старопечатныхъ книгъ славянскихъ и россійскихъ, хранящихся въ бібліотекѣ гр. О. А. Толстова. М. 1829.

6. Його-ж. Описаніе старопечатныхъ книгъ славянскихъ, находящихся въ бібліотекѣ купца И. Н. Царскаго. М. 1836.

7. Його-ж. Описаніе старопечатныхъ книгъ славянскихъ, служащее дополненіемъ къ описаніямъ бібліотекѣ гр. О. А. Толстова и купца И. Н. Царскаго. М. 1841.

8. Його-ж. Бібліотека Имп. Общества Исторіи и Древностей Россійскихъ. М. 1845.

9. Соколовъ. Каталогъ обстоятельный книгамъ богословскимъ церковной и гражданской печати, находящимся въ 1-мъ отдѣленіи Бібліотеки Имп. Академіи Наукъ. Спб. 1832.

10. Реестръ старопечатныхъ славянскихъ книгъ, находящихся въ бібліотекѣ А. С. Ширяева. М. 1833.

11. A. Jocher. Obraz bibliograficzno-historyczny literatury i nauk w Polsce od wprowadzenia do niej druku po rok 1830 włącznie. Tt. I — III. Wilno 1840 — 1857.

12. В. Ундорльскій. Каталогъ славяно-русскихъ книгъ церковной печати, бібліотеки А. И. Кастерина. М. 1848. Відбитка з „Чтеній въ Обществѣ Исторіи и Древностей Россійскихъ“. Годъ третій (1847 — 1848), № 9.

13. Його-ж. Очеркъ славяно-русской бібліографіи М. 1871. — Доповнення та поправки див. а) Я. Головацкій. Дополненіе къ Очерку славяно-русской бібліографіи В. М. Ундорльскаго. Спб. 1874. „Сборникъ Отдѣленія русскаго яз. и словесности Имп. Академіи Наукъ“, т. XI, б) С. Голубевъ. Бібліографическая замѣчанія о нѣкоторыхъ старопечатныхъ церковно-славянскихъ книгахъ, преимущественно конца XVI и XVII столѣтій. К. 1876. Відбитка з „Трудовъ Киевской Дух. Академіи“ 1876 р. №№ 1 и 2, с) Э. Калужняцкій. Къ бібліографіи церковно-славянскихъ печатныхъ изданій въ Россіи. Спб. 1886. „Сборникъ Отдѣленія русск. яз. и словесности“, т. XLII, д) Його-ж. Еще нѣсколько прибавленій къ бібліографії русскихъ церковныхъ изданій. Ibid., т. XLVI. Спб. 1890.

14. [И. Сахаровъ]. Обозрѣніе славяно-русской бібліографіи. Т. I, кн. 2. Спб. 1849.

15. М. Максимовичъ. Книжная старина южнорусская. „Временникъ Московского Общества Исторіи и Древностей Россійскихъ“ 1849 р., кн. I та IV; „Кievлянинъ“, кн. III. М. 1850. Передрук. у „Собраниі сочиненій М. А. Максимовича“, т. III. К. 1880, стор. 661 — 716.

16. И. Карапаевъ. Хронологическая роспись славянскихъ книгъ, напечатанныхъ кирилловскими буквами. 1491 — 1730. Спб. 1861.

17. Його-ж. Описаніе славяно-русскихъ книгъ, напечатанныхъ кирилловскими буквами. 1491 — 1730. Вып. I. Съ 1491 по 1600 г. Спб. 1878.

18. Його-ж. Описаніе славяно-русскихъ книгъ, напечатанныхъ кирилловскими буквами. Т. I. Съ 1491 по 1652 г. Спб. 1883. „Сборникъ Отдѣленія русск. яз. и словесности Имп. Академіи Наукъ“, т. XXXIV.

19. П. Пекарскій. Наука и литература въ Россіи при Петрѣ Великомъ. Т. II. Спб. 1862.
20. А. С. Петрушевичъ. Историческое извѣстіе о древней Почаевской Обители чину св. Василія Великого и Типографії ея, съ росписью въ той печатаннымъ книгамъ. „Галичанинъ“ 1863 г., кн. I, вып. III — IV.
21. Його-ж. Хронологическая роспись церковныхъ и мірскихъ словенскихъ книгъ, напечатанныхъ кирилловскими буквами въ г. Львовѣ, начиная съ 1574 до 1880 г. „Временникъ Института Ставропигійского“ на 1885 р.
22. [Н. Баруковъ]. Списокъ книгъ церковной печати, хранящихся въ Библіотекѣ Св. Правительствующаго Сѵнода. Спб. 1871.
23. Т. И. Бѣленській. Опись церковно-богослужебныхъ книгъ, принадлежащихъ Комитету для историко-статистического описанія Подольской епархіи. Каменецъ-Подольскъ 1876. Відбитка з „Подольскихъ Епархіальнихъ Вѣдомостей“.
24. [И. О. Токмаковъ]. Хронологіческий каталогъ славяно-русскихъ книгъ церковной печати съ 1517 по 1821 г. библіотеки Московскаго Главнаго Архива Министерства Иностранныхъ Дѣлъ. Спб. 1879. Відбитка з „Лѣтописи занятій Археографической Коммісіи“, вип. VIII.
25. А. Родосскій. Свѣдѣнія о нѣкоторыхъ рѣдкихъ экземплярахъ церковно-славянскихъ книгъ XVII — XVIII стол., хранящихся въ Спб. Духовной Академіи. Спб. 1880. Відбитка з „Христіанскаго Чтенія“ 1879 р., №№ 5 — 6, 7 — 8; 1880 р., №№ 3 — 4, 9 — 10.
26. Його-ж. Къ матеріаламъ для исторіи славяно-русской библіографіи. Свѣдѣнія о нѣкоторыхъ уніатскихъ богослужебныхъ книгахъ. „Христіанско Чтеніе“ 1881 р., № 7 — 8.
27. Його-ж. Описаніе старопечатныхъ и церковно-славянскихъ книгъ, хранящихся въ Библіотекѣ С.-Петербургской Духовной Академіи. Вып. I: 1491 — 1700 г. включ. Спб. 1891 (1884). Додаток до „Христіанскаго Чтенія“ 1884 — 1891 pp. — Вып. II. 1701 — 1897 гг. Спб. 1898. Додаток до „Христіанскаго Чтенія“ 1894 — 1898 pp.
28. Його-ж. Описаніе книгъ гражданской печати XVIII-го столѣтія, хранящихся въ библіотекѣ С.-Петербургской Духовной Академіи, Спб. 1899. Додаток до „Христіанскаго Чтенія“ 1896 — 1899 pp.¹
29. K. Estreicher. Bibliografia Polska. Tt. VIII — IX. Kraków 1882 — 1888 XII — XXVI. Kraków 1891 — 1915.²
30. Th. Wierzbowski. Bibliographia Polonica XV ac XVI ss. Volum. I — III. Varsovie 1889 — 1894.
31. Музей Подольского Церковного Историко-Археологического Общества. I. Прот. Е. Сѣцинскій. Опись старопечатныхъ книгъ. Каменецъ-Подольскъ 1904. Додаток до „Трудовъ Подольского Церк. Ист.-Археол. Общества“, вып. X.
32. С. Голубевъ. Объяснительные параграфы по исторіи западно-русской церкви. „Труды Киевской Дух. Академіи“ 1906 р., № 12.
33. Видавництво Церковного Музея во Львовѣ. I. Д-ръ Ил. Свѣнцицкій. Каталогъ книгъ церковно-славянской печати, Жовква 1908.
34. А. И. Миловидовъ. Описаніе славяно-русскихъ старопечатныхъ книгъ Виленской Публичной Библіотеки (1491 — 1800 гг.). Вильна 1908.
35. В. Семенниковъ. Библіографический списокъ книгъ, напечатанныхъ въ провинціи со времени возникновенія гражданскихъ типографій по 1807 годъ. „Русский Бібліофіль“ 1912 р., №№ 2 і 3.

¹ Доповнення до зазначенихъ праць А. С. Родоского див. въ його статтяхъ „Рукописи и старопечатныя церковно-славянскія книги, поступившія въ библіотеку С.-Петербургской Духовной Академіи“ въ 1891 — 1892 pp. Спб. 1893; въ 1893 р. Спб. 1894; въ 1900 — 1907 pp. — „Христіанско Чтеніе“ 1901 — 1908 pp.

² Про наступні томи ми не маємо відомостей. Д-ръ Ст. Уртель-Верчинський въ статті „Про польську бібліографію“ повідомляє, що праця Estreicher'a нараховує тепер по-над 30 томівъ. „Бібліологічні Вісі“ 1927 р., № 4 (17), стор. 9.

36. А о. Т р е б и н ъ. Славяно-русскія старопечатныя книги древлехранилищъ г. Житоміра. „Ізвѣстія Отдѣленія русск. яз. и словесности Имп. Академіи Наукъ“, т. XVII, кн. 4. Спб. 1912.

37. Библіотека А. В. П е т р о в а. Собраніе книгъ, изданныхъ въ царствованіе Петра Великаго. Спб. 1913. Відбитка з „Русскаго Библіофилы“ 1913 р., №№ 213.— Видання другое, доповнене — Спб. 1913.

38. В. И. Срезневскій и А. Л. Бемъ. Изданія церковной печати времени имп. Елизаветы Петровны. 1741 — 1761. Петроградъ 1914. Відбитка з видання „Состоящая подъ Высочайшимъ... покровительствомъ Выставка „Ломоносовъ и Елизаветинское время“, т. IV.

39. П р о ф. О. Т и т о въ. Приложенія къ I тому изслѣдованія „Типографія Кіево-Печерской Лавры. Историческій очеркъ (1606 — 1616 — 1721)“ К. 1918.— Також під назвою: П р о ф. Х. в. Т і т о в. Матеріали для історії книжної справи на Вкраїні в XVI — XVIII в. в. К. 1924. „Збірник Исторично-Фіологічного Відділу“ У. А. Н., № 17.

40. П. Попов. Слов'янські інкунабули київських бібліотек. „Бібліологічні Вісті“ 1924 р., № 1 — 3.

41. С. М а с л о в. Етиоди з історії стародруків. I — VIII. К. 1925. Відбитка з „Трудів Українського Наукового Інституту Книгознавства“, т. I. — Те-ж. IX — X. К. 1927. З „Юбілейного збірника на пошану акад. Дм. Йв. Багалія“, [т. I]. — Те-ж. XI — XII. К. 1928. З „Записок Исторично-Фіологічного Відділу“ У. А. Н., кн. XX.¹

42. J u l. Kołaczkowski. Słownik rytowników polskich. Lwów 1874.

43. Edw. Rastawiecki. Słownik rytowników polskich. Poznań. 1886.

44. Д. А. Ровинскій. Подробный словарь русскихъ граверовъ XVI — XIX вв. Т. I. А — І. Спб. 1895; т. II. К — О. Спб. 1895.— Е. Н. Т е в я ш о въ. Указатель именъ и предметовъ, упомянутыхъ въ Подробномъ словарѣ русскихъ граверовъ Д. А. Ровинскаго. Спб. 1899.

45. Н. П. Собко. Словарь русскихъ художниковъ, ваятелей, живописцевъ, зодчихъ, рисовалышниковъ, граверовъ, литографовъ ...съ древнѣйшихъ временъ до нашихъ дней (XI — XIX вв.). Т. I, вып. 1. А. Спб. 1893; т. II, вып. 1. И. I. Спб. 1895; т. III, вып. 1. П. Спб. 1899.

46. П. Попов. Матеріали до словника українських граверів. К. 1926. Відбитка з „Трудів Українського Наукового Інституту Книгознавства“, т. I. — Те-ж. Додаток I. К. 1927. З „Бібліологічних Вістей“ 1927 р., № 3.

47. [И. Сахаровъ]. Образцы славяно-русского книгопечатанія. Съ 1491 г. Sine I. et a.

48. В. Е. Румянцевъ. Сборникъ памятниковъ, относящихся до книгопечатанія въ Россіи. Вып. I. М. 1872.

49. Сборникъ снимковъ съ славяно-русскихъ старопечатныхъ изданий. Ч. I. XV и XVI вѣкъ. Составилъ С. Л. Пташицкій. Спб. 1895; ч. II. XVII вѣкъ. Составилъ А. И. Соболевскій. Спб. 1895.

¹ Окрім зазначеного, див. ще „Отчеты Имп. Публичной Библіотеки“ за 1850 — 1912 рр. Спб. 1851 — 1917, „Отчеты Московскаго Публичнаго и Румянцовскаго Музеевъ“ за 1864 — 1915 рр. Спб. (потім — Москва) 1865 дд., звідомлення В. И. Срезневскаго п. назв. „Свѣднія о рукописяхъ, печатныхъ изданіяхъ и др. предметахъ, поступившихъ въ Рукописное отдѣленіе Библіотеки Имп. Академіи Наукъ“ в 1900 та 1901 рр. Спб. 1902 — 1903; в 1902 р. Спб. 1903 — 1905; в 1903 р. Спб. 1904; в 1904 р. Спб. 1907; й о г о - ж „Описаніе рукописей и книгъ, собранныхъ для Имп. Академіи Наукъ въ Олонецкомъ краѣ“. Спб. 1913.— Відомості про спеціальніші статті з бібліографії українських стародруків та про каталоги інших бібліотек див. почасті в монументальній роботі „Библіотека Д. В. Ульянинскаго“, т. II. М. 1912. Спеціальну працю з бібліографії описів та каталогів церковно-слов'янських видань XV — XIX ст. готовує до друку проф. В. И. Барвінок,

50. Проф. О. Титовъ. Типографія Кієво-Печерської Лаври. Исторический очеркъ (1606 — 1616 — 1916 г.г.). Т. I (1606 — 1616 — 1721 г.г.). К. 1916 (1918).

51. Іл. Свенцицкий. Початки книгопечатання на землях України. Жовква 1924.¹

17. Примітки до опису, в яких зазначається ім'я автора й різні відомості про видання, коли вони з'ясовуються в наслідок дослідження; наводяться відомості про наявність різних присвят та про інші варіянти в різних примірниках; зазначається існування підробок; коротко казучи, подається все, що не вміщується в рамках наведеної вище схеми.

Примітка. Якщо серед примірників книги, що її описують, спостерігається чимало варіантів і виникає підозріння, що під однією датою криються окремі видання, — відмінні примірники описуються кожен самостійно, під окремим №-ом.

VII. При остаточному плануванні репертуару українських стародруків XVI—XVIII ст. описи окремих видань розподіляються, з застереженням хронології, по країнах, в межах країн — по містах, в межах міст — по друкарнях, в межах друкарень — по черзі виходу в світ видань

Примітки: 1. Видання sine appo, коли дата їх залишається нез'ясовано, вміщаються наприкінці, слідом за виданнями датованими. — 2. Видання sine loco, якщо місце їх друкування встановити не можна, уміщаються в окремому розділі наприкінці всього репертуару. — 3. Видання підроблені, оскільки підробку пощастило з'ясувати, після зазначення їх у примітці до опису справжнього видання (п. VI. 17), описуються під тими роками або при тих друкарнях, де вони повинні бути згідно з дійсними умовами їх друкування. — 4. Підробки, зроблені не в українських друкарнях, після короткого опису їх у примітці до дійсно надрукованого на Україні оригіналу, зовсім виключаються з репертуару.

VIII. Розділи репертуару, присвячені тим чи іншим країнам, починаються вступною статтею з нарисом історії друкарства в цій країні й загальним оглядом видань з боку їх змісту, мови, друкарської техніки та ритовничого мистецтва.

IX. Наприкінці кожного країнного розділу додаються покажчики: іменні — авторів, видавців, друкарів, граверів; предметові — назв видань, сюжетів гравюр, водяних знаків паперу, то-що.

Щоб уявити собі б. м. конкретно ту форму підсумку друкарської продукції старої доби, яка виникне в наслідок користування зазначеними в „Інструкції“ принципами, — наводимо опис трьох видань к. XVII й XVIII ст.: панегірика Ст. Яворського „Arctos caeli Rossiaci“, [К.] 1690, збірника „Зерцало от писанія божественнаго“, Ч. 1705, F^o, й видавничого каталогу під назв. „Табель цены книгамъ печатнымъ въ Тупографії Киевопечерскія Лавры“, [К.] 1774.

¹ Окрім спеціальних альбомів та „очерка“ проф. Тітова, знімки з українських стародруків див. ще при деяких з зазначених вище бібліографічних праць та словників граверів — у J. Lelewel'я, П. Строєва, Д. А. Ровинського, А. В. Петрова, В. І. Срезневського та А. Л. Бема, П. Попова, С. Маслова та інш. Знаходимо їх також в різних виданнях з історії українського друкарства, загальної історії та історії літератури.

№ 1.

Stephanus Jaworski. Arctos caeli rossiaci. [Київ. В друкарні Київо-Печ. Лаври]. 1690. Панегірик на пошану мітроп. Варлаама Ясинського; прозою та віршами; латинською та польською мовою.

ARCTOS | CAELI ROSSIACI, | in GENTILITIIS SYDERIBVS | ILLV-
STRISIMI AC REVERENDISSIMI PATRIS. | P: BARLAAMI IASINSKI, |
Primūm emeritissimi Rectoris Collegij Kijouo Mohilaeani, | dein dignissimi
Praesidis Caenobij S: Nicolai Pustynno Kijouien: | tandem celeberrimi
Archimandritae S: Laurae Kijouo Pieczariensis, | ad extremūm concordi
omnium suffragio, totiusque Rossiae plausu, | KIOVIENSIS HALICENSIS
et c: | ORTHODOXI | ARCHIEPISCOPI | METROPOLITAE. | Ad auspica-
tissimum eius, solennique apotheosi celebratum ingressum, | in CATHE-
DRAM METROPOLITANam KIOVIENSem, | intra communem Orbis
Roxolani laetitiam, | Sereno vultu | RESPLENDENS. | *Applaudente sibi suā*
alumna Pallade Kijouo Mohilaeanā, nec non haebeti calamo, | sui deuinc-
tissimi Clientis Stephani Jaworski AA: LL: et Ph: M: | Anno Orbis in-
creato Lumine illustrati 1690.

Fº (19,5 × 30); 20 ненум. арк. (= 40 стор.).

Зшитків $\frac{1}{2} + 9 + \frac{1}{2}$, по 2 арк. в зшитку. Сигнатура тільки на 9 повних зшитках, внизу посередині, за допомогою романських та готицьких літер латинської абетки; до них, для зазначення другого аркушу, додається цифра 2: A, A₂; B, B₂ ... I, I₂.

Набір в один стовпець. Початкові, а на стор. 40 й кінцеві літери рядків в п'ятьох польських віршах-акrostичах набрано в горизонтальному положенні. Колон-титулу немає. Внизу сторінок — переносять.

Шрифти латино-польські: романські (прямі й почасти курсивні) й готицький. Виключно романські шрифти на стор. 1 — 10, 14 — 18, 22 — 26, 30 — 34, 38 — 39; готицьким, поруч з романськими, набрано зазначені вірші-акrostичи на стор. 11 — 13, 19 — 21, 27 — 29, 35 — 37 й 40. Очко пануючого шрифту — 2 мм. (заголовн. — 3 мм.) в романському й 2,5 мм. (заголовн. — 3,5 мм.) в готицькому наборі.

Кількість рядків на сторінці при романському наборі від 38 до 48 (пор., напр., стор. 4 та 30; на стор. 39 навіть 53 рядки); при готицькому наборі — 38 рядків. Площа набору не однаакова: 11,2 × 16 на стор. 4; 11,3 × 18,3 на стор. 17; 13,2 × 20,4 на стор. 30; 13,3 × 22,6 на стор. 39.

Заголовок і текст окремих сторінок обведено рамками з друкарського орнаменту, простими — на заголовк. арк. й стор. 2, 30 та 39, подвійними — в інших місцях (див. знімок № 1). З друкарського орнаменту скомбіновано також прикраси на місці колон-титулу. В 9 випадках — на загол. арк., стор. 7, 11, 15, 19, 23, 27, 31 та 35 — відтиснуте з дерев'яного кліша слово ARCTOS, літери якого обвиті гірляндами з стилізованих квітів та листя (11,3 × 2,3). Мережаних ініціалів 3: 1) Р в рамці (1,6 × 1,9) — стор. 3, 2) Н без рамки

($2,2 \times 2,5$) — стор. 15, 3) М без рамки ($2,5 \times 2,6$) — стор. 23; окрім того, замість ініціалів, порівнюючи великі неорнаментовані літери — S на стор. 2, H і N на стор. 7, Q й V на стор. 9 і т. ін. Кінцівок гравірованих 2: 1) вигляді хреста ($9,25 \times 9$) — стор. 10, 2) голова янгола ($3,4 \times 3$) — стор. 29; на стор. 13, 21 й 37 кінцівки з друкарського орнаменту.

На зв. заголовк. арк. (стор. 2) герб мітроп. Варлаама Ясинського: півмісяць з шестикутною зіркою на кожному розі; між рогами — стріла, що летить угору. Картиш навколо герба — з акантового листя з ознаками єпіскопської влади — мітрою, наперсним хрестом, патерицею та інш. ($11,9 \times 16$).

Цинобра тільки на заголовк. аркуші, де нею видрукувано рядки 1—5, 10—13 та 18.

Водяні знаки паперу: 1) філігрань з написом CLSGG, що до певної міри нагадує знаки, видані у Тромонина, № 1042; Лихачева, Бумага..., № 680; Каманіна-Вітвіцької, № 908; 2) ріжок (Cornet) на перев'язі в гербовому щиті, пор. Тромонинъ, №№ 1003, 1353; Лихачевъ, Бумага..., № 697; Каманін-Вітвіцька, № 837; 3) якір у щиті й без щита, пор. Тромонинъ, № 1660; 4) „Al mode papier“, пор. Тромонинъ, № 1356; Лихачевъ. Бумага..., № 684.

Склад видання:

Стор. 1. Заголовок.

Стор. 2. Герб мітроп. Варлаама Ясинського; навколо літери BIDGOAMKH; під гербом вірші з 8 рядків; поч. Syderibus Vir summe Tuis est Patria Olympus...

Стор. 3—6. Illustrissimo ac Reverendissimo in Christo patri, patri Barlaamo Iasinski, Kiovensi Halicensi, etc: Metropolitae. domino, pastori, patrono, Mecaenatique, suo munificentissimo, diuturnam incolumitatem, et perennem felicitatem. Поч. Primo dicendi in limine, ingens mihi Tuarum Laudum aperitur Oceanus, Archipraesvl illvstrissime... В кінці підпис: Tvae Illvstrissimae Celsitvdini, domino, pastori, patrono, patri, Mecaenatique suo clementissimo. Pedisequus cliens ac mancipium Stephanus Iaworski.

Стор. 7—10. Arctos avitorum Illvstrissimi Archipastoris sydervm, ad quam magneticvs scipionis metropolitani index, Mirâ quadam Sympathiâ, in Electione connitebatur. Epigraphe Immobilis ad immobile lvmen. Поч. Huc adesto indiuidua Kijouiensium rupium habitatrix Echo... Вірші-exo.

Стор. 11—13. Arctos herbowych planet ktorą nietylko Rosski horyzont oswieca, lecz y milosci kv Bogv skre wznieca. Epigraphe Lvcet et accedit. Поч. Bądź že iuż łaskaw cny Heperionie... Вірші-акrostих.

Стор. 14. Стаття без загол. Поч. Ciekawa przezornych Obserwantow sagacitas...

Стор. 15—18. Arctos avitorvm Illvtrissimi Archipastoris sydervm, Quae praelvstrem honorvm dedignata meridiem, Obscuras magis et priuatas

ARCTOS

CÆLI ROSSIACI,
IN GENTILITIIS SYDERIBVS
ILLVSTRISSIMI AC REVERENDISSIMI PATRIS.

P: BARLAAMI IASINSKI ,

Primum emeritissimi Rechoris Collegij. Kijeviophilzani ,
dein dignissimi Präsidia Cænobij. S: Nicolai Puskyne Kijovié-
rande celeberrimi Archimadritæ S: Lauræ Kijevi Pieczariéscis;
ad extremum cōcordi omnipi suffragio, totiusq; Rossie plausu
KIOVIENSIS HALICENSIS &c.

O R T H O D O X I

ARCHIEPISCOPI METROPOLITÆ.

Ad auspiciatissimius, solenni apothecæ celebratū ingressū,
in CATHEDRAM M.B.TROPOLITANAM KIOVIENSEM,
intra communem Orbis Roxolani lætitiam ,
Sereno, vixit.

R E S P L E N D E N S.

Applaudente sibi suæ alunna. Pallade Kijeviophilzana, nee non hæbet calamo-
fui deuinatissimi Clientis. Stepheni Jaworski. AA: LL: & Ph: M:

Anno Orbis increato Lumine illustrati. 1690.

1. Steph. Jaworski. Arctos caeli rossiaci. K. 1690. Загол. арк. (Оригінал 14,4 × 22,2).

amat Religionis noctes. Epigraphe. Nil indiga lvcis. Пoч. Haec est miranda faecundae rervm Parentis Naturae Solertia...

Стор. 19—21. Arctos herbowych planet, do ktorey swoj bieg Rosyjska konformiąc nawa, zawsze v portv szczęśliwego stawa. Epigraphe Inoccidva seqvor. Пoч. Bez pochiby ten podobny żelazu... Akrostix.

Стор. 22. Стаття без загол. Пoч. Byłoby za co communes querelas wnosić na surową Inclemantium Fatorum...

Стор. 23—26. Arctos gentilitiorvm Illvstrissimi Archipastoris sydervm, ad Quam, Nauis Institoris de longe portans Panem, Seu Thaumaturga Beatissimae Virginis Laura Pieczariensis, caeterorvmque honorvm gubernacula, ritę dirigebantur. Epigraphe: His secvra polis. Пoч. Magni quondam, Macedonis, majorem Nomine auaritiam, Scytharum nonnemo redarguens...

Стор. 27—29. Arctos planet herbowych, na ktorey niebopodobna szkol kiiowskich sphaera od wszelkich rvin bespiecznie się wspiera. Epigraphe: Correxit orbem Psalm: 95. Пoч. Były takowe nieszczęśliwe czasy... Akrostix.

Стор. 30. Стаття без загол. Пoч. Wielkim by trzeba szacować walorem, z oczu roskwilonych padające perły...

Стор. 31—32. Arctos avitorvm Illvstrissimi Archipastoris sydervm, circa quam: Rossiaci caeli volvitur orbis Epigraphe: Hac cardine tvtvs. Пoч. Quod Caelis Luminaria, | Hoc Orbi Primates, | Lustrant orbem et illustrant... Вірші.

Стор. 32—34. Стаття без загол. Пoч. De Tuis verò Planetis, Archipraesul Illustrissime, quid loquar non tam Astrologus, quām sincerus veritatis interpres?..

Стор. 35—37. Arctos herbowych planet, ktorą Lvb wszytkich Planet mnóstwo w zacho godzi Lecz ona sama, nigdy nie zachodzi. Epigraphe: Vertitvr, non occidt. Пoч. Boy się ty, komu polorowne cudnie... Akrostix.

Стор. 38—39. Стаття без загол. Пoч. Nie to szczęście, przy pierwszym powitaniu swiata tego, w przod na wypogodzoną Titulorum, niżeli Caelorum zapatrzyć się serenitatem...

Стор. 40. A Solis Ortu ad Occasum laudabile Nomen. Psal: 112.
Iak tv Barlaam z poczatkv y z konca,
Tak Barlaama zna wschod, zachod słońca.

Пoч. Burzliwym wichrem skołatany Korab... Akrostix, pochatkovi й kinczevi litery рядків якого дають імення мітрополіта — BARLAAM IASINSKI. Наприкінці стор. 40 вірші з 4 рядків:

Szczupłe To moiej uprzEymosci myto,
Przyiąć cHętnie rAcz cNy metropolito
ploro zAŚ gorney niesWiadOme dRogi
za Swe defekta lecl pod twe nogi.

Заголовні літери віршів складають імення автора — STEPHAN IAWORDSKI.

Київ. Михайл. ман.; оправл. разом з рукописними статтями в зб. № 1647. Див. Н. И. Петровъ. Описание рукописныхъ собраний, находящихся въ г. Киевѣ. Вып. II.

М. 1896 (1897), № 482. — Бібліотека Московськ. Головн. Архіву Мініст. Закорд. Справ Див. „Краткий каталогъ библиотеки и кабинетныхъ бумагамъ кн. М. А. Оболенского“ (ркп. пол. XIX ст. в Віддлі бібліотекознавства В. Б. У.), арк. 93 зв., № 279. — Бібліотека Київо-Софійського собору, № 1226, з загол. арк. другого твору Ст. Яворського — „Pełnia niebywającej chwaly“. S. I. 1691.

Максимовичъ. Книжная старина южнорусская. „Кievлянинъ“, кн. III. М. 1850, стор. 134 — 135 = „Собрание сочинений М. А. Максимовича“, т. III, стор. 711 — 712; з інш. кількістю арк.: „Къ сожалѣнію, въ моемъ экземплярѣ этого Арктоса, также какъ и въ принадлежащемъ къ сборнику Величка, утраченъ заглавный листъ (безъ него текстъ на 25 листахъ). — О. Титовъ. Приложения, стор. фла — фль; описано примерн. К. Соф. соб. № 1226 з загол. арк. „Pełnia“...

Місце видання та друкарню на загол. арк. „Arctos'a“ не зазначено, проте, без жадного сумніву, книжка вийшла з друкарні Київо-Печерської Лаври. Як автор панегірика Стефан Яворський, так і мітроп. Варлаам Ясинський, на пошану якого панегірика писано, жили р. 1690 в Київі, і природньо було Яворському звернутися для видання свого твору саме до Лаврської друкарні. Окрім того, шрифти та орнамент „Arctos'a“ тотожні з відповідними елементами безсумнівних київо-печерських видань кінця XVII — поч. XVIII ст. Пор., наприклад, готицькі й романські шрифти „Arctos'a“ з шрифтами панегіриків Яна Огнівського „Bogaty Wirydarz“ К. 1705 Й Анджея Сімагінського „Domus Sapientiae“ К. 1708; ініціал M на стор. 23 „Arctos'a“ з таким-же ініціалом в вид. „Книга житій святихъ“, ч. II, К. 1695, арк. 104 зв., 194 зв., ч. IV, К. 1705, арк. 61 зв., 472 зв., 586 зв.; кінцівку на стор. 10 „Arctos'a“ з кінцівкою в вид. „Книга жит. св.“ ч. II, арк. 5 ненум. зв., ч. III, К. 1700, арк. 2 зв., ч. IV, арк. 583 зв., „Апостолъ“, К. 1695, арк. 153 200 зв.; кінцівку на стор. 29 „Arctos'a“ з кінцівкою в вид. „Книга жит. св.“ ч. II, арк. 270, ч. III, арк. 401, „Апостоль“, К. 1695, арк. 6 ненумер. зв., 207, 233, „Евангеліє“, К. 1697, арк. 8 ненумер. і т. д.

№ 2.

Зерцало от писанія божественного. Чернігів. В друк. Троїцького ман. 1705. Fº. Збірник, що видав Чернігівський Колегіум на пошану Гетьмана Мазепи; прозою та віршами; церковно-слов'янською та польською мовою.

ЗЕРЦАЛО | СО Писанія Божіївнаго | Благовісієм ІІснє в' Ег'є | Пресвіті: | Єгови
Млти Гдна Світл | Іоанна Маймоянчай. | Єх'єппа Чє: Новгород: і про: |
Первій Гд начешв Іссеї: Гднє Світл | Вірлайдамъ Вісільєвічъ | Єх'ємандритъ:
Сіго Трєцко Іл'єнскю | Тр'єдолюб'є новоначеншагосл Кодле | гіз Єх'єп: Чє: в' Тупо-
гю: Тр'є: Чє: | Йзокраїзія Р' є з: Міра Загі. | є Рождесвка же Х'єл, є А'є.

Fº (18,5 × 30); три аркуші більшого, ніж інші, розміру: арк. 1 — 21,9 × 33,2, арк. 13 — 25,5 × 36, арк. 80 — 25,7 × 38,2; в загальний склад видання вони входять з зігнутими краями.

Кількість арк. — 80; нумерація їх заплутана, колон-числа, в правому горішньому кутку, тільки на арк. 24 — 79 (з — є), причому арк. 39 не нумеровано.

У зшивках по 2 арк. Сигнатура тільки на арк. 4, за допомогою знаку: ; та на арк. 18 — 79, за допомогою літер слов'янської абетки: А, Е, Я... Й.

Набір в один стовпець. Колон-титулу немає. Внизу сторінок переноси.

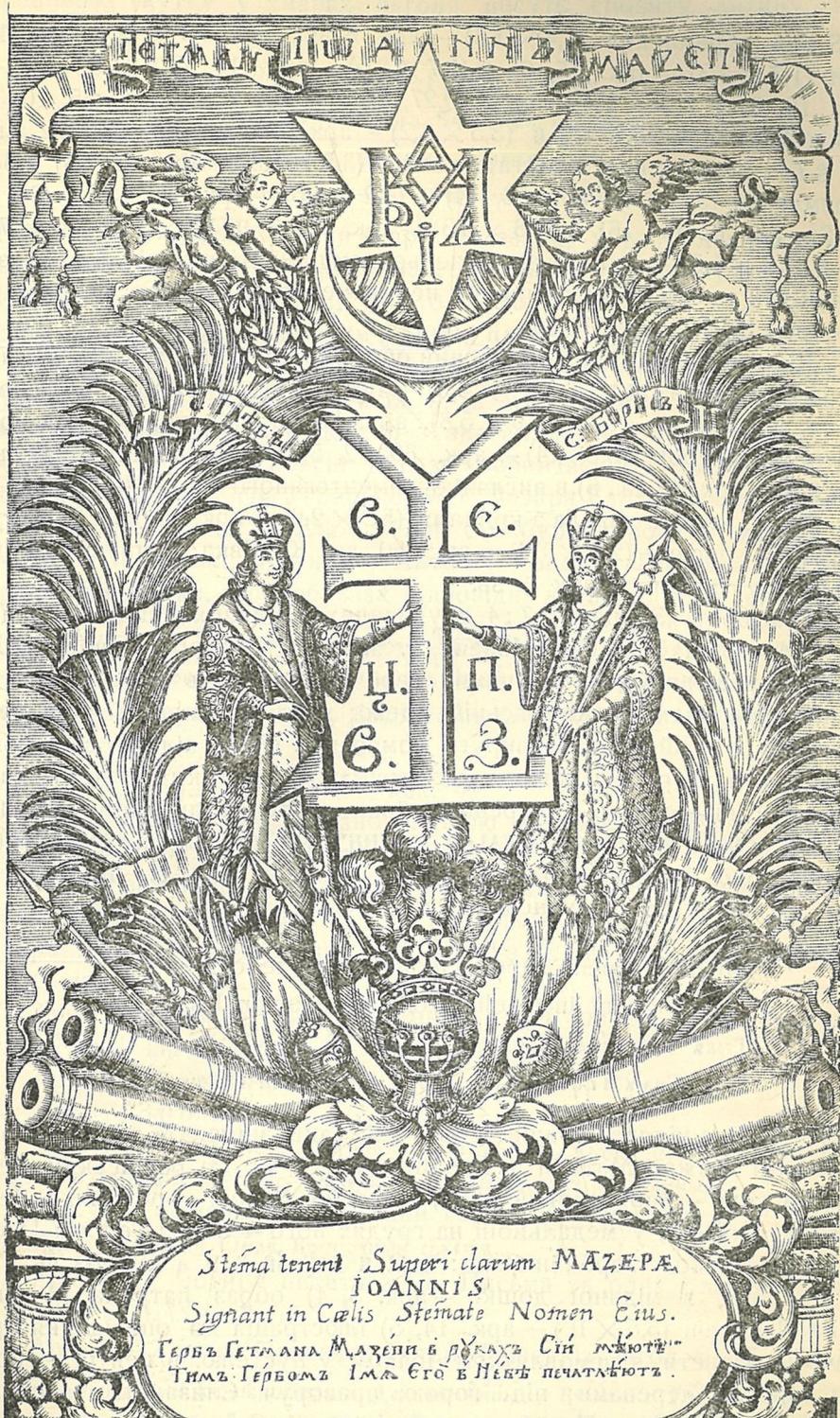
Видання набрано гол. чин. церк.-слов'янським 2-х мілім. шрифтом (заголовн. — 4 міл.); арк. 8 — 12 зв. складені таких-же розмірів латино-польським готицьким шрифтом; заголовки та окремі рядки на арк. 8 — 12 зв. надруковано романськими шрифтами (див. знімок № 3).

Кількість рядків на сторінці з церк.-слов. набором — 36 — 37. Площа слов'янського набору, наприкл., на арк. 41 — $12,5 \times 22,7$.

Заголовок у гравірованій рамці. В центрі ритини виображення книги під сіма печатями; в кружальцях печатів розміщено підпис: [Ви] кни^з ф [ткоє] він напишеша. Над „книгою“ Богоматір в апокаліптичнім трактуванні, на тлі хреста, підтримує „книгу“ ланцюгом; навколо Богоматері фігури арханголів та батьків її — Іоакима й Анни: Іоаким несе гроно винограду та посудину, у Анни в одній руці також посудина з молоком та медом (див. напис), в другій — запалений каганець. Над хрестом три янголи з трубами, вище — Старозаповітна Трійця. Навколо „книги“ в 12 симетрично розташованих групах 26 поясних образів святих; при кожній групі один з 12 знаків зодіака. Внизу „книгу“ підтримують Антоній і Теодосій Печерські; навколо кожного з них — шестикутна зоря. Цих святих намальовано також у долішній частині ритини, під дугою веселки: вони обробляють садок, в якому цвітуть різні квіти. Ліворуч та праворуч од постатів Антонія та Теодосія два янголи: один лопатою копає землю, другий, з серпом, готується до жнива. По чотирьох кутках рамки голівки в умовному стилі гласячих янголів, відповідно до тексту Им'ям о'ши, слышати да слышай. Мл. гг. Скрізь серед малюнків на стрічках відповідні цитати з Св. Письма. — Текст та гравюри на окремих сторінках „Зерцала“ в рамках з друкарського орнаменту різного типу, сполученого з лінійками. З друкарського орнаменту скомбіновано також прикраси на місці колон-титулу, розділові смуги на арк. 1, 8 зв., 9, 10, 11 зв., 19, 25, 27, 32, 39, орнаментальні хрести на арк. 14 зв., додатки до гравірованих заставок на арк. 1, 27 й 53.

Заставок з стилізованих рослин, з медальйонами або без них — 10: 1) $12,4 \times 2,3$ — арк. 1, 32, 51, 64 зв., 2) з медальйоном: ап. Петр та Павел, що несуть церкву, $(11,5 \times 4,4)$ — арк. 3 зв., 3) з медальйоном: Косма та Даміан $(13,4 \times 3,8)$ — арк. 4, 55 зв.; 4) між рослинами слово KRZY^Z $(10,2 \times 2,1)$ — арк. 8 (див. знімок № 3), 5) комбінація рослин, людських постатів та птахів; у медальйоні — Розп'яття $(13,5 \times 3,8)$ — арк. 18, 6) $12,3 \times 1,9$ — арк. 20, 7) $13,5 \times 2,3$ — арк. 25, 8) з медальйоном: Богоматір із складеними на грудях руками $(10,5 \times 2,1)$ — арк. 27, 9) $13 \times 6,4$ — арк. 39 зв., 72 зв., 10) між рослинами монограма ІС. Х. $(10,5 \times 2)$ — арк. 53. На арк. 15 та 79 зв. заставки з друкарського орнаменту.

Ініціали, в кількості 18, мало не всі квітчасті, в прямокутних рамках: 1) І $(1,7 \times 2,5)$ — арк. 4, 2) ІІ $(3,2 \times 4,4)$ — арк. 4,

2. „Зерцало от писанія божественного“, Ч. 1705. F°. Арк. 1 зв. Герб Мазепи.
 (Оригінал 18,8 × 31,5).

3) S без обрамлення ($1,4 \times 1,5$) — арк. 8 зв., 4) І ($0,9 \times 1$) — арк. 13, 5) И ($1,7 \times 2,3$) — арк. 15, 6) Г ($1,7 \times 2,5$) — арк. 18, 7) К ($1,8 \times 2,3$) — арк. 19, 8) Т ($1,6 \times 2,4$) — арк. 20, 27, 9) Т ($1,4 \times 1,7$) — арк. 25, 10) М ($1,8 \times 2,4$) — арк. 32, 11) Г ($3,5 \times 4,2$) — арк. 39 зв., 55 зв., 72 зв., 12) Г без обрамлення, з постаттю зайця ($3,5 \times 3,5$) — арк. 51, 13) А без обрамлення ($3,4 \times 4$) — арк. 53, 14) Г ($1,2 \times 1,5$) — арк. 56, 15) Д ($3,1 \times 4,2$) — арк. 64 зв., 16) Д ($1,8 \times 2,3$) — арк. 65, 17) П ($1,6 \times 2,5$) — арк. 73, 18) Г ($1,2 \times 1,5$) — арк. 79 зв. В польському тексті на арк. 8 — 12 зв. за ініцієли вжито великих чорних неорнаментованих літер: О — арк. 8, В — арк. 10, Р — арк. 11 зв.

Кінцівок 8: 1) Нерукотворний образ ($3,5 \times 2,7$) — арк. 1, 2) з монограмою імені МАРІЯ ($5,1 \times 3,3$) — арк. 12 зв., 3) голова херувима серед рослин та смуг ($4,9 \times 5,8$) арк. 16 зв., 50 зв., 55, 4) з гро-тескою фігурою ($5,8 \times 4$) — арк. 39, 72, 5) з стилізованих рослин ($4 \times 2,9$) — арк. 52 зв., 6) вигляді орнаментованого хреста ($3,1 \times 3,8$) — арк. 79, 7) голова янгола з крилами ($5,2 \times 2,2$) — арк. 79 зв., 8) з сти-лізованих рослин ($2,6 \times 1,9$) — арк. 80 зв. Кінцівка з друкарського орнаменту тільки на арк. 3 зв.

Гравюр у „Зерцаль“ 7:4 друкованих з мідяних дощок і З з дощок дерев'яних: 1) герб Мазепи, т. зв. Kurgz,—перехрещені вила на бруску з загнутими кінцями; герб підтримують князі Гліб та Борис у коронах та князівській одежі; у Гліба в правій руці меч, у Бориса в лівій спис. Навколо композиції вінок; під ним військова арматура, а вгорі два янголи, що тримають шостикутну зірку, сполучену з півмісяцем; у середині зірки плетеним письмом — МАРІЯ. Вгорі стрічка з написом: ГЕТМАН ІСЯННЬ МАЗЕПА, а навколо герба ініціали, що продовжують цей напис: І. Є. ІІ. П. І. З; під арматурою латинські та слов'янські вірші:

Stemma tenent Superi clarum Mazepae Ioannis
Signant in Coelis Stemmate Nomen Eius.

Γέρεκ Γερμάνα Μαζέπη είναι γνωστή στην λέξη που
Τιμή Γέρεκοντα Ιμάλ Σερδε και Νέας Βασιλείας.

(18,8 × 31,5), з мідяної дошки — арк. 1 зв. (див. знімок № 2), 2) образ Іллінської Божої Матері (12 × 16) — арк. 2 зв., 3) російський державний герб — двохголовий орел, вінчаний трьома коронами, з берлом і державою; у медальйоні на грудях його — образ Георгія Побідоносця. Навколо герба ініціали: Б М І Г І І К П Я Є І І М І І Р С (11,9 × 15,5), з мідяної дошки — арк. 3, 4) образ патрона Мазепи Іоана Предтечі (5,5 × 10) — арк. 14, 5) ілюстрація до оповідання про втечу Єлизавети з немовлятком Іоаном у пустелю: в центрі — гора, що поросла деревами; під горою праворуч Єлизавета, заснула сидячи; ліворуч Іоан Предтеча; коло Іоана та Єлизавети два янголи; в одного в руках миска й ложка, з якої годує він Іоана. У правому

горішньому кутку у хмара янголи несуть сповиту дитину. Під ритиною підпис:

Бгда Ірода Христо^в Гоните Ст'яню,
Бланкава Тогда Біжла во п'єстиню
Хранячи Прѣгъ, Успе Без порока
Аггломз виспичаги ѿстави єФока.

(11,5 × 15,5), з мідяної дошки — арк. 14 зв., 6) образ апокаліптичної Божої Матери на тлі герба Мазепи. Внизу у правому кутку ім'я штихаря И. Б., можливо, Н. Б. (10,2 × 13,8) — арк. 17 зв., 7) герб архієп. Іоана Максимовича: ім'я МАРІЯ плетеним письмом на тлі серця з крилами; над серцем голова янгола в мітрі, з єпіскопським хрестом на грудях; по боках ініціали: I. M. M. B. N. A. Ч. H. ІВ. Σ. Навколо герба симетрично розвивається дерево з листям, квітками та гронами винограду; в квітках — поясні образи чернігівських архієпіскопів — Максимовича, Теодосія Углицького та Лазаря Бараповича, 10 єпіскопів і князів Бориса та Гліба. При стовбуру дерева — Антоній та Теодосій Печерські; в руках у Антонія лопата; Теодосій поливає коріння з глечика. При образах відповідні написи. Внизу вірші:

Янтоній, ще ѿдосій Тръволиєци Быша, Дхобніє в' Росії Грозди Насадиша,
Прозиже Плоди Дхобній, Мнози Іерлхи, в' Черніговіон Огради чоклю Триє Ахн.
Лазар, и ще ѿдосій Егъ в' сиїль Бы... Іоанк во жівочіє єще Оуспікалець.

[клепцз,

(18,8 × 31,7), з мідяної дошки — арк. 80.

Всю книжку надруковано чорною фарбою; цинобра тільки в окремих літерах „лабіринту“ на арк. 13.

Водяні знаки паперу: 1) герб Мазепи. Див. Тромонинъ, № 424; Лихачевъ. Бумага... № 557; С. Маслов. Етюди. I—VIII, стор. 50, 2) герб Іоана Максимовича. Див. С. Маслов. Op. cit., стор. 51.

Склад видання:

Арк. 1. Вірші до герба Мазепи з 10 + 6 рядків. Поч. Йсне Велмажний Міцк Пнє Іоанн...

Арк. 1 зв. Герб Мазепи.

Арк. 2. Заголовок.

Арк. 2 зв. Ритина з образом Іллінської Божої Матери; під нею вірші з 8 рядків, поч. во С'євере Гради Чернігови на званий...

Арк. 3. Російський державний герб; під ним вірші з 12 рядків, поч. Трима вінициами ѕрелз восточний сїлєц...

Арк. 3 зв. Чотири цитати з Св. Письма та одна з зазначенням: С: Григорій моральщик: Глака л.

Арк. 4 — 7 звор. Присвята Гетьм. Мазепі з загол. в 17 рядків: Бжїєи млгн, Пресв'єтленишаго, и Державнїшаго Града Црл, и Великаго Кізл Печра Альх'євича... Йсне Велможомъ єго Млти Пнє Іоанн

Ма́зепі... Малтвами січії Супраслопотеріє Rossijskikh Knyzey Romana, і Дєда, Бірз, і Прігáж Іцá, благодáть, і слáкъ дáстъ, сохранити в Благопріятномъ здравін, в долгорéменномъ, і благорéменномъ житїн, не відрéлеть, ни оүснепъ, сохранилъ на всікомъ путь, благополічно, въ всѣ дні вітчійого житїя, ксевердино, мілимъ. Пo ч. Приличию єстъ, Іасне Велможний Примлїтивий Докторд'ю, сю Книжицъ, оўподобаши непорочномъ зерцалъ, нареци ѹстиницьмъ іспїтвайшчелымъ зерцаломъ... В кінці підпис: Іасне Велможності вішай, Малтиваго Патрона, і Пречедраго Благодателя, ксевердиний Еромолиць, никакъшое подіножїе. Іеромонахъ Інгбоній Намбесгнікъ Каптѣ Чес: і Префектъ Коллегіумъ Ахієпікопъ Черніговський (sic!) з траджданіюмисл. В присвяті м. інш. зазначено, що за допомогою Мазепи при Чернігівській катедрі збудовано паперовий млин: Подаетъ Каптѣдра Егospasаемаго Града Чернігова, ктѣмъ ѿбрїгавши млин въ вселенной, і посаѣднемъ родъ, ѿ Папѣрнѣ, по вашомъ Пікомъ благоволенію посторонній і Ремонтарскимъ преповажнимъ по-твржденіемъ въ вікономъ лѣтъ оўкрайленной, Папѣръ по Пресвѣтлымъ, і дрѣблє сеначорекимъ родовитимъ Гербомъ, Іасне Велможності вішай, дѣломъ Rossijskими Кнзі супротиви Романо і Дєдо претпавлѧючими, єго же по-важномъ Велможності вішай претпавлѧючими, подаетъ всемъ міръ на нешписанніе преславніє дѣла превысокихъ докторд'єтелей Іасне Велможності вішай (арк. 6 зв.).

Арк. 8—12 зв. Krzyz poczatek madrosci w herbownym kleynocie Iasnie Wielmozneego Iego Mosci P: P: Iana Mazepy Oboch stron Niepra Hetmana, u Przepowaznego Kawalera Niebieskiem swiatu Planetami ozdobnie swiecacy. Вірші польською мовою з латинськими вставками. Пo ч. Od Krzyza, w Domie nauk, poczatki bywaią... (див. знімок № 3).

Арк. 13. „Лабірінт“ на пошану Мазепі з 961 літери, що в різних напрямках од центру дають речення ІОАН МАЗЕПА ГЕТМАН МАЛРОГОСКОЙ ЗЕМЛІ. При „лабірінті“ вірші:

Quot sunt in nitido uestigia Nomine uestro,

Tot Clavâ Rossûm saecula fausta geras.

Многъ въ меномъ Имені Твоеимъ лѣтъръ зриши,

Толикъ въздемъ Росскимъ лѣтъ да проводиши.

(20,7 × 30) (див. знімок № 4).

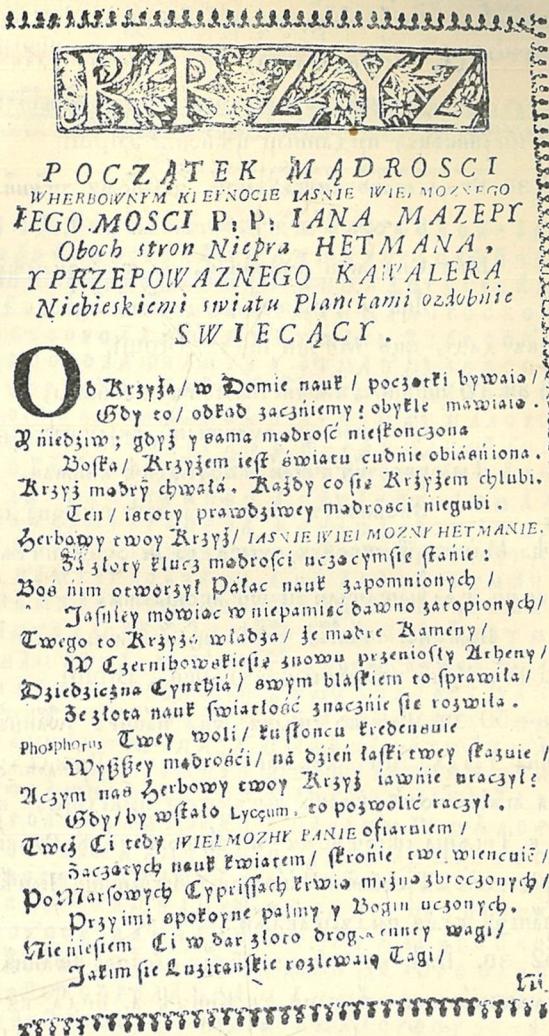
Арк. 13 зв.—білій.

Арк. 14. Ритина з образом Іоана Предтечі. При ній вірші в 8 рядків. Пo ч. Проще Предотече січній Іоанне...

Арк. 14 зв. Гравюра з виображенням втечі Єлизавети з Іоаном до пустелі.

Арк. 15—16 зв. Къ чистѣлі. Пo ч. Избѣгти ктѣмъ Чистѣлю Еголюбезный, всікомъ Ахієрѣю при хропочнин... З відомостями про заснування та поширення Чернігівського Колегіума, з бібліографічними вказівками про деякі з статтів „Зерцала“; м. інш. на арк. 16 від-

значене, що троє з „словъ“ збірника (див. арк. 55 зв.—79) „проповѣданы“ рр. 1675—1680 в Київо-Печ. Лаврі від тоді ще іеромонаха Іоана Максимовича.

3. „Зерцало от писанія божественнаго“. Ч. 1705. №. Арк. 8.
Перша сторінка панегірика „Кръзъ“. (Оригінал 13,5 × 24,4).

Арк. 17 — білій.

Арк. 17 зв. Ритина з образом апокаліптичної Божої Матері. Навколо ритини літери І М Г Є К Є Щ П В З; вгорі та внизу вірші в 8 рядків. Поч. Домъ Мазеповъ нѣдрѣвле, дѣвъ возлѣбѣла...

Арк. 18—19. Съ Христовомъ спаситель и Страданіи нѣвѣстї. Поч. Всѧкъ вхадай на мѣтвъ до спаѓаю храмъ... Вірші.

Арк. 19—19 зв. До Христу спаситель и Страданіи вѣдѣ. Поч. Камъ та луковъ Христъ Еже Неба лиши?... Вірші.

Арк. 20—25. Нâ традеслатъ србскими ку преданъ. По ч. Трени первы со-
вершали Иешу, землю, Море... Вірші.

Арк. 25—26 зв. Слоги приложены суть, до Христових спутней,
Чтъ още ильно, приимеша цѣлѣ ѿ всѣхъ славѣ.
Ада, плоти, и мири, чужа попреща глаѣ,
И винидаша небозбранио, въ небиши славѣ.

По ч. Три деслатъ србскими ку преданый цѣлио... Вірші.

Арк. 27—31 зв. Щеда слакъ вѣздъ мои, зъ Сиомъ чиши
Въ горюко спутни, чишина мѣло, да виблешъ:
Ико Сицъ мой изволиши, за чиши оумѣти,
Аще не спрѣжаша, съ мами изволъ токальши.

По ч. Тысяца извѣя да, србъ Мѣрни Іада... Вірші.

Арк. 32—38 зв. Съ писанія, слоги ся суть сложенны,
Съ многихъ оучищелъ, вѣраги прѣложенны.
Ты оубо чищелъ, вѣоуерднѣ виниши,
Сложиши прости, а не въ полезна говіранъ.

По ч. Съ молитвѣ. Мѣтва ѿ твоихъ оутахъ да не оудалишися... Вірші.

Арк. 39. Слогий чужа чищелъ не штамгоша имъ,
Полезно чиши, чиши прѣлагаемъ.

По ч. Песенка Егъ Ишней вѣмѣрной складочни... Вірші.

Арк. 39 зв.—50 зв. Иже во спыихъ ѿць наше го Іѡанна Злѣтодесчаго.
Ахієппа Константина Града. Исполкованіе Фама и. Прежде зъ греческаго на
Латинскій, Рокъ я плюструномъ сѣдесѧ чепергомъ преведено, въ Градѣ Венетии
печатано. И иѣ въ Тилема сѣбесономъ чепергомъ градъ Славенскимъ изображенno.
въ Типографіи епто-Трецкой Іліинской, Ахієппи Чернѣцкской. По ч.
въ дни йиїшнїй, праце зъ вами предстаплѧю...

Арк. 51—52 зв. Иже во спыихъ ѿць наше го Іѡанна Злѣтодесчаго.
Слово ѿ Фама Осмадеслатъ чепергаго. въ Книзѣ а. Щеда въ вѣки прости-
вашися на мы, иль простиши гибкъ сюй, ѿ родѣ въ родѣ. По ч. Всѧкъ, по
всѧ дни испытѣмъ сеbe, ѿ дѣла сюйихъ ѿблачающися...

Арк. 53—55. Иже въ спыихъ ѿць наше го Іѡанна Злѣтодесчаго. Слово,
на словеса Пѣрника Ілії: Аще восходиши, и послышаше мѧ, блажа земли сиѣ-
ти. Аще ли не хощеше, и не послышаше мене, мечу вѣ поясъ, оута въ Гдан-
глаголаша мѧ. Ілія, а. По ч. Аще вѣ хощеше, до блоготворенїя, иль до зла-
твборнїя, вѣла, и бласть, ѿтвѣта вѣла ѿ насъ...

Арк. 55 зв.—64. Слово а въ неделью, а. О спрѣшиномъ сѹдѣ. Й вѣдатъ
значенїемъ въ Бѣлицы, и Ачинѣ, и звѣздахъ, слова Христы Спіштела, написаніе
въ Бжестивнаго Бѣлицы Ачинѣ, въ Глакѣ ѹа, Зда рѣ. По ч. Въ Неделью сѧ,

Бжєтвеное читаніе єзиком іврів, пришествії Христі Сна Бжєла, праведнаго іудія, ісляхача православный...

Арк. 64 зв.—72. Слово, на рождество святого Іоанна Предтечи. Положиша всі слышаці, в іци своє глаголе, чті оуко отроча се бude, и Рука

4. „Зерцало от писанія божественнаго“. Ч. 1705. № Арк. 13. Лабірінт на пошану Мазепи. (Оригінал 20,7 × 30).

Гдна, вѣ с нимъ. Слова оудивлакиихъ іудеев, написаніе оу Бжєтвеное єзилисти Ахі: Гліба, а. Зачало, д. Поч. Достойно, и праведно єзик, мовити покажный оутель Церкви сій, Амвросій сій...

Арк. 72 зв.—79. Слово на єшто святого Іоанна Златоустаго. Приславлакиаго мѧ прославля глагол Гдъ, и оунничижай мѧ безъ чести бодетъ: Слова

написаннє в Книгѣ А. Пѣкѣ: в Глаїї, є. Поч. Всемъ созданию, Ненымъ, земны, и пренепони, слѣдѣ: Превосѣ: писаннє Бжѣтвеное на многихъ мѣстцахъ пріказане прославлѧти Імѧ Бжїе...

Арк. 79 зв. Вихідний літопис. Поч. во славѣ Бга в Трїні стїй складимаго... Вірші на 22 рядкі.

Арк. 80. Ритина з образом герба Іоана Максимовича.

Арк. 80 зв. Вірші до герба Максимовича з 22 рядків. Поч. Преслабній Градъ Чернѣговъ, дрѣвнє Кіїженнє...

Київо-Соф. соб. № 977.—Держ. Публ. Бібл. в Ленінграді VI. З. № 7 (4 при-
мірн., всі неповні: ні в одному з них нема віршів „Krzyż, początek mądrości“ та „лабі-
rintu“ на пошану Мазепи).—Бібл. Ординації гр. Красінських у Варшаві № 987 (тільки
вірші „Krzyż“).

В. Сопиковъ. Опыта. Ч. I. Спб. 1813, № 393 (у виданні Рогожина, ч. I, Спб. 1904,—
стор. 29).—П. Строевъ. Описаніе книгъ гр. Ф. А. Толстова. I, № 209.—В. Ундоль-
скій. Каталогъ бібл. Кастрерина, № 637.—І. Каракаевъ. Хронолог. роспись,
№ 1249.—П. Пекарскій. Наука и литература. Т. II, № 98, з описом гравюр та б. м.
значними витягами.—В. Ундольскій. Очерькъ, № 1372.—К. Estreicher. Bibliogr.
Polsk. Т. XII, стор. 177; т. XXII, стор. 249.¹—Б. Барвінський. Слѣдами гетьмана Ма-
зепи. „Записки Наукового Товариства ім. Шевченка“. т. CXXIX. Львів 1920, стор. 114—118;
т. CXLIV—CXLV, стор. 183; описано вірші „Krzyż, początek mądrości“, з великими ви-
тягами.—С. Маслов. Українська друкована книга XVI—XVIII вв. [К.] 1925 („Наук.-
попул. Бібліотека Книгознавства за ред. Ю. О. Меженка“. Вип. 4), стор. 35—знімок
з арк. 8; стор. 53—знімок з арк. 13.—Його-ж. Етюди. I—VIII, стор. 27, 42—63; дет-
альний опис, з витягами, знімками з арк. 2, 1 зв., 13, 17 зв., 80 та 2 репродукціями водя-
них знаків.—П. Попов. Матеріали до словника, стор. 137.

Рамка загол. арк. та сама, що її вжито в зб. Лазаря Барановича „Трубы словесть
проповѣдныхъ“ К. 1674, загол. арк. та остання стор. Й-ж, в попсованому стані, зустрі-
чаємо в праці Іоана Максимовича „Богородице Дѣво“. Ч. 1707. Деякі гравюри „Зерцала“
трапляються й по інших чернігівських виданнях: див., наприклад, образ Іллінської Божої
Матері в „Рунѣ Орошенномъ“ 1702, вар. А, арк. 5 ненум. зв., або в творі Іоана Ма-
ксимовича „Алфавитъ собранный“ 1705, арк. 10 ненум. зв.; образ апокаліптичної Богома-
тері — в „Зерцалѣ“ 1705, 4⁰, арк. 4 ненум. зв., в творі Максимовича „Богородице Дѣво“
1707, арк. 248 зв. С. Маслов. Ор. сіт., стор. 20—33, 46, 60. П. Попов у гравюрах
на арк. 1 зв. та 80 вбачає роботу Інокентія Щирського; гравюри на арк. 3 та 14 зв.,
можливо, належать І. Стрельбицькому. Ор. сіт., стор. 137.—Ієром. Антоній, що його
підпис уміщено під присвятою Мазепи (арк. 7 зв.), — відомий Антоній Стаковський, що
потім, в рр. 1713—1721, був архієп. Чернігівським, а в рр. 1721—1740 мітроп. Тоболь-
ським, † 1741. В. Сопиков, мітр. Евгеній, „Словарь ист. о писат. дух. чина“, т. I
Спб. 1827, стор. 42, П. Строев, І. Каракаев та інш. вважають його за автора
„Зерцала“. — Під тією-ж назвою: „Зерцало от писанія божественнаго“, того-ж 1705 р.
Чернігівський Колегіум видав другий збірник, in 4⁰, з присвятою генер. судді Василеві
Кочубеєві. Див. С. Маслов. Ор. сіт., стор. 64—69.

№ 3.

Табель ценої книгамъ печатнымъ въ Тупографії Кіевопечерскія
Лауры. [Київ. В друкарні Київо-Печ. Лаври]. 1774.

¹ У Строева, Каракаева, Пекарського, в „Очерькѣ“ Ундольського та в XII т. Estreicher'a описано неповні примірники „Зерцала“. В т. XXII Estreicher має на увазі тільки панегірик „Krzyż“.

Таблица цен на Книги из печатныхъ въ Типографии Китайской въ Лондонѣ,
Напечатана 1774 Году, Мцдѣ Феврѣа.

F⁰ (38,7 × 47,4); 1 арк. з текстом на першій сторінці.

Набрано в 4 стовпці. В кожному з них праворуч, по-за вертикальними лінійками — дві смуги з зазначенням цін. У горішній частині

Таблица цен в Кингаме пятнадцати и Тюнграфии Кевополитеики Альфа,
Напечатана 1774 Году, Мэдди Фендерхард.

5. „Табель цены книгамъ печатнымъ“. К. 1774. (Оригінал 34,1 × 42).

стовпців заголовки: Звáнїє книгъ, а над смугами зазначки: Р8блі та Копії.

Шрифти церк.-слов'янські, з очком у 3 та 2 міл., при заголов-
них літерах в 6 та 3 міл. на очко. Цифри в даті та при зазначенні
цін виключно арабські. Площа набору 32,7 × 40,6.

Заголовок та текст обведено рамкою з друкарського орнаменту; стовпці відокремлені від заголовку та один від одного теж за допомогою друкарських прикрас, але іншого типу (див. знімок № 5).

Надруковано тільки чорною фарбою, цинобри немає.

Папір з філігранню у вигляді невеликої валюти та з літерами А Г, с.-то походить з фабрики калузького папірника Аф. Гончарова.

39 видань, зазначених у „Табелі“, перераховується з розподілом на 4 групи в залежності від формату.

В першій групі, від лісту, зазначено 17 видань: Біблія, Євангеліє, Апостол, Уалтірь і воззлідовані, Уалтірь і толковані, Часослобік, Октомвінч, Трефолоб'онч, Миней м'єслочни гідз, Минеа ѿевла, Трішль постнія, Трішль цвітнія, Служебник, Миней чечінч гідз, Патерік печеніскій, Камень кіфі, Бесідка Іоанна Златоглава на витілі да від часті.

Друга група, від чечівертъ, містить 8 видань: Новий Заветъ, Уалтірь оученія, Шестгоднів, Канішнник працілной, Служебник, Трібник, Ірмолоѓий, Молебник.

Третя група, від ємбъ, складається з 9 видань: Новий Заветъ, Уалтірь і воззлідовані, Служебник, Катихісъ, Альфавітъ дхібівний, Родзинк, Часослобік оученій, Букварь і толковані, Букварь і катихісомъ.

В четвертій групі, книги Малыя, зазначено 5 видань: Молитвослобік, Канішнник, Уалтірь, Трібник, Зборник.

Ціни наведено в звязку з зовнішнім станом книжок, що зазначається помітками: від перадехъ, По прости, Под' золото, від доскахъ, від вімлігъ золотої, Настиліно, від паргамінъ, від паргамінъ вез раздѣлно, від філаліръ, від філаліръ раздѣлно, Без' філаліръ раздѣлно в' кожи.

Держ. Публ. Бібл. в Ленінграді С. П. 4, № 46.

С. Маслов. Етюди. XI—XII, стор. 40—51; детальний опис, знімок, видано текст „Табели“.

II.

Що-до плану роботи над здійсненням українського бібліографічного репертуару XVI—XVIII ст., ми уявляємо собі такі шляхи його складання:

I. Організаційну роль що-до складання репертуару бере на себе Бібліографічна Комісія Української Академії Наук.

II. Вона або утворює особливий „Комітет“ для переведення опису, або доручає цю справу „Комітету для опису видань, що вийшли на території України в XVI—XVIII вв.“, який з 28 серпня 1924 р. існує при Археографічній Комісії У. А. Н.

III. Той чи інший „Комітет“ насамперед переводить реєстрацію стародруків, що переховуються як у київських книgosховищах, так і в книgosховищах інших міст України — Житомира, Чернігова, Полтави, Харкова і т. д.; реєструються також примірники по-за межами УСРР — в Ленінграді, Москві, Саратові, Львові та інш.

IV. Реєстрацію переводять: 1) дійсні члени „Комітету“ — в київських книgosховищах, 2) члени - кореспонденти — в книgosховищах по-за київських.

V. При реєстрації увага звертається на найхарактерніші ознаки видання й головним чином на ступінь повноти та цілості примірників.

VI. Реєстрація переводиться за допомогою карток з грубого паперу, розміром 17 × 10,5 снт., з надрукованим на кожній картці текстом - анкетою такого змісту:

Назва й місце перебування книgosховища
Шифр видання
В друкованім каталозі стор. №
1. Ім'я автора та скорочена назва
2. Вказівка загол. арк. на повторність видання
3. Місце друкування та власник друкарні
4. Дата на загол. арк. (рік од сотв. світу й Різд. Хр., місяць, день)
5. Кому присвячено
6. Формат у частках аркушу
7. Ступінь цілості примірника з б. м. точним зазначенням дефектів
8. Зазначення аркушів (сторінок, стовпців) ненумер. й нумер., що збереглися в примірникові
9. Посилання на „Очеркъ сл.-рус. бібліогр.“ Ундовського, „Bibl. Polska“ Estreicher'a та інш.
10. Окремі зауваження
11. Підпис особи, що зробила опис, та дата опису

VII. Після закінчення реєстрації члени „Комітету“, на підставі найповніших та найкраще збережених примірників, звертаються до опису окремих видань. Коли потрібні для роботи примірники належать до по-за-київських книгосховищ, вони або виписуються на той чи інший термін до У. А. Н. чи до В. Б. У., або вивчаються під час відповідних командируваннів.

VIII. При розподілі роботи між членами „Комітету“, найдоцільнішим буде розподіл по країнах за таким приблизно розрахунком: 1) опис видань українських друкарень Галичини та Підкарпатської України доручається 2 членам, 2) видання українських друкарень на Волині — 1 чл., 3) київські видання — 3 чл., 4) чернігівські — 1 чл., 5) видання урядових друкарень другої пол. XVIII ст. в Лизаветі, Кременчуці, Катеринославі та інш. — 1 чл., 6) видання польських друкарень у Бересті-Литовськім, Львові, Замості, Бердичеві, Переяславі та інш. — 3 чл., 7) видання жидівських друкарень на Волині, Поділлі та Київщині — 1 чл. Всього таким чином до складу „Комітету“ повинно ввійти 12 членів.

У таких рисах уявляємо ми собі головні принципи та організаційні засоби при здійсненні українського бібліографічного репертуару XVI—XVIII ст. Складені на підставі почасти теоретичних міркувань, почасти деякого досвіду, принципи й засоби ці, може, не витримають іноді сурового критичного розгляду; чимало корективів виникне, безумовно, в самому процесі роботи. Життя, може, знизить деякий максималізм в окремих вимогах „Інструкції“; де-в-чому, може, виявляється неповність та прогалини. У всякому разі гадаємо, що висловлені вище думки можуть стати за певну базу при дискусії в одній з найважливіших галузів української бібліографії.

Київ, 28 липня 1928 р.

